

אשכול יוסף

מאוצרותיו של הרב יוסף חי סימן טוב שליט"א
מחבר סדרת הספרים "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים
וספרי "כרם יוסף" על הש"ס

מאת הרב יוסף חי סימן טוב שליט"א

למ"ד שקריאת פרה מהתורה היכן נרמזה בתורה?

ידוע כי לדעת המקובלים יש חיוב לדעת הטעמים והסודות של כל מצוה ומצוה, ואם לא כן כביכול נדחית מצוה זו מפני מצוה שיודעין לה הטעם, כי מצוה בלא שיודע טעמה וסודה הרי זה כגוף בלא נשמה והרי היא כמת המשולח בחוץ, ובה ניחא מה שמצינו לגדולי החכמים שכתבו חיבורים והרבו לטרוח ולבאר טעם כל מצוה ומצוה, אע"פ שלא דרשנו טעמא דקרא. ויש להביא לזה קצת רמז מהגמרא בכמה מקומות (גיטין עב. ב"ב קלו.) שמיאנו החכמים לשאול לרבנותיהם הוראת הדין בדבר שלא ידעו בו הטעם. אך לפי הפשט אין שום מניעה בקיום המצוות כשאין ידוע טעמם, אם כי יש לומר שיש חיסרון בקיום המצוה מצד מצוות צריכות כוונה, ואמנם די שמכוון לשם מצוה, אך יותר יש לכוון הטעם של המצוה, כעין מה שהזהירו הפוסקים אודות קיום מצות ישיבה בסוכה ואכילת הכזית כלילה לשם כי בסוכות הושבתי ולזכר ענני כבוד.

ואמנם מצאתי לאחד המפרשים שביאר שאדברה לפי שעיקר שורש מצות פרה אדומה היא חוקה שאין בה טעם, להורות לנו לקיים המצוות כולן אף בדבר שאין אנו מבינים בו הטעם, והוא חיוב תמידי לשון חיובנו ועבודתנו לבורא יתברך שמו, ולכן דווקא מפני שעתה אין לנו פרה אדומה יוצאים אנו ידי"ח במה שאנו קוראים פרה אדומה, פעם בשנה, ומעוררים שאנו מקיימים כל המצוות והציוויים אף שאין אנו מבינים טעמם, וזהו שנאמר "זאת חוקת התורה", שיהיה לנו יסוד זה תמיד לחוקה וזיכרון.

הנה מצינו מחלוקת הפוסקים אם קריאת פרשת פרה שבת שלאחר הפורים הוי מהתורה או מדרבנן, ואמנם רבו הפוסקים הסוברים שאינה מן התורה, אך לאותם פוסקים שקריאתה היא מן התורה [תוס' ר"י החסיד (נדרים יג.) תוספות הרא"ש הרשב"א (סג) הריטב"א (מגילה פ.) ותרומת הדשן (פי"ק סו), וכן פסק השו"ע (סימן קמ"א ס"ג) שקריאתה בעשרה מהתורה כמו פרשת זכור], צריך ביאור היכן נרמז בתורה שיהיו מצווים לקרא פרשת פרה, ואמנם רש"י (מגילה נט.) פירש שקוראים פרשת פרה אדומה לפני הפסח כדי להזהיר את ישראל לטהר, שיעשו פסחיהן בטהרה, אך נראה שלפי טעם זה אין קריאתה אלא מדרבנן, כמו פרשת שקלים שקוראים להזכיר לישראל ליתן מחצית השקל, ולא דמי לזכירת מוחית עמלק שעצם הזכירה הוי מצוה מהתורה בפני עצמה?

ביאור א'

בספר ילקוט הגרשוני (פי' מפי"ה סק"ב) הביא בשם ארצות החיים (פי' ב' א' א' יאזע סק"ד) שטעם קריאת פרשת פרה אדומה לפי שנאמר (נדרים ט"ז) "זכור אל תשכח את אשר הקצפת את ה' אלוקיך במדבר למן היום אשר יצאת מארץ מצרים עד באכם עד המקום הזה ממרים הייתם עם ה'", והיינו חיוב זכירה למעשה העגל שעשו ישראל אחר צאתם מארץ מצרים, וכיון שפרשת העגל נגזר הוא לישראל, לפיכך תקנו לקרא פרשת פרה שבאה לכפר על מעשה העגל, שעל ידה זוכרים את מעשה העגל לפי שהיא באה לכפרת מעשה העגל, ובכלל מאתים מנה, וא"כ מקיימים בקריאתה מצות עשה של זכירת העגל, וכן פירשו עוד מגדולי האחרונים.

וכמו שביאר רש"י (נדרים ט"ז) בשם רבי משה הדרשן שפרשת פרה אדומה נתקנה כתיקון לעוון חטא העגל, ולפי שדבריו קילורין לעיניים, הנני להעתיק לשונו: "ויקחו אליך", משלהם כשם שהם פרקו נזמי הזהב לעגל משלהם כך יביאו זו לכפרה משלהם. "פרה אדמה", משל לבן שפחה שטינה פלטרין של מלך, אמרו תבוא האם ותקנה צואת בנה, כך תבוא פרה ותכפר על העגל. "אדומה" לפי שהחטא קרוי אדום כמו שנא' (ישעיה ב' י"ח) "אם יאדימו כתולע". "תמימה", על שם ישראל שהיו תמימים ונעשו על ידי העגל בעלי מומין, תבוא זו ותכפר עליהם ויחזרו לתומותם. "לא עלה עליה עול", כשם שפרקו מעליהם עול שמים. "אל אלעזר הכהן" כשם שנקדלו לעשות העגל על ידי אהרן, שהוא כהן, ולפי שעשה את העגל לא נעשית עבודה זו על ידו, שאין קטגור נעשה סניגור. "ושרף את הפרה" כשם ששרף העגל. "עץ ארז ואזוב ושני תולעת" שלושה מינים הללו כנגד שלושת אלפי איש שנפלו בעגל, וארז הוא הגבוה מכל האילנות ואזוב נמוך מכולם, סימן שהגבוה שנתגאה וחטא, ישפיל את עצמו כאזוב ותולעת ויתכפר לו. "למשמרת" כמו שפשע העגל שמור לדורות לפורענות, שאין לך פקודה שאין בה מפקודת העגל, שנא' (שמות ל"ג ל"ד) "וביום פקדי ופקדתי", וכשם שהעגל טימא כל העוסקים בו, כך פרה מטמאה את כל העוסקים בה, וכשם שנטהרו באפרו, שנא' (ספ, ספ, כ) "ויזר על פני המים" וגו', כך ולקחו לטמא מעפר שריפת החטאת.

והקשה בספר חזון עובדיה (פסחים ע"ט) שיהי דרשו חז"ל בתורת כהנים (י"ב מקומות) בעניין העגל "זכור אל תשכח" בפה, כמו שדרשו חז"ל גבי פרשת זכור, וא"כ אין יוצאין ידי חובת זכירת העגל בקריאת פרשת פרה, ולכא"ו העניין מיושב כי לפי שפרה אדומה באה לכפרה על העגל, כמו שביאר רש"י, ממיילא כאשר מזכירים פרה אדומה, מתכוונים שתהיה לנו לכפרה לעגל, הרי זה כאילו מזכירים בפירוש את העגל.

עוד הקשה בחזו"ע שיהי בגמרא מגילה (סג) אמרין, דניחא להו לישראל לקרוא פרשת העגל כדי שתהיה להם כפרה, וא"כ למה הוצרכו לתקן לקרוא פרשת פרה במקום פרשת העגל, יכולים היו לקרוא פרשת העגל עצמה.

ונראה ליישב דמ"מ בושא היא לישראל, אך ניחא להו כדי שתהיה להם פרה, ומכיון שתקנו חז"ל לקוראה בשבת, לפיכך לא ראוי היה שיהיו ישראל בשבת באים לידי בושא וצער, אע"פ שנוח להם בצער זה כדי שיהיה להם כפרה, שהרי שבת לעונג ניתנה ולא לצער ח"ו, לכן תיקנו לקרוא פרשת פרה אדומה שאינה מעוררת צער, אלא אדרבה מעוררת שמחה לישראל שכפרה גדולה היא

הזביע!

אספקלריה למאורעות התקופה

פניני זיזוק וסיפורים מרטיטים

מתוך הסכמת מרן הראש"ל הגאון רבי יצחק יוסף שליט"א:

דברים טובים ומועילים לחזק הלבבות באמונה ויראת ה' שהורה וציפיה לגאולה, וראויים הדברים למען יעמדו ימים רבים.

מתוך הסכמת מרן רה"י הגאון רבי משה צדקה שליט"א ר"י "פורת יוסף":

בודאי יש בו תועלת גדולה בספר "גלילי זהב" לכל הדרשנים בייחוד ולכל אחד ואחד

דרשות נפלאות שנשא ברבים בענייני השעה והזמן לחיזוק ולהלהיב הלבבות באש יוקדת בתורה ויראת שמים צרופה, דברי תורה יקרים ומתוקים המעוררים לאהבת הבורא ולדקדוק המצוות וללכת במידות ישרות, צולל במים אדירים ומחדש חידושים נפלאים.

"גלילי זהב" - כשמו כן הוא!

מתוך הסכמת מרן רה"י הגאון רבי דוד כהן שליט"א ר"י "הברון":

בכוחו של ספר "גלילי זהב" לרומם ולגדל במושגים ושאיפות לחיזוק בתורה ומידות טובות!

ספר ייחודי בעניינים אקטואליים בשפה ברורה ובהירה במתיקות מיוחדת ורעיונות עמוקים, מלא וגדוש בדברי תורה ערבים ושמחים ובהיקף ידיעות חשובות ומועילות, ובעז"ה יהיה לתועלת רבה.

מתוך הסכמת מרן הגאון רבי ידידיה זעפרני שליט"א נשיא קהילות "עמלי התורה"

ערוך בטוב טעם ודעת דבר דבור על אופניו, דבר נאה ומתוקן, כל הרואה אומר ברקאי, חידושי תורה ופנינים ודרשות חוצבי להבות אש, וכבר איתמחי גברא ואתמחי קמיע בספריו הנפלאים "כרם יוסף" על הש"ס, וסדרת "אשכול יוסף" עה"ת והמועדים.

מתוך הסכמת הראש"ל מרן הגאון רבי דוד יוסף שליט"א בעל "הלכה ברורה"

הכל עשה יפה בעטו ובעתו דרשות נבחרות ומלהיבות וכמעשה חושב שזר בתוכו סיפורי הוד ומופת שיש בהם לקחים נפלאים, ערוך כדרכו בשפה ברורה ונעימה השווה לכל נפש, וכי אמרותיו נעמו ומתקבלים באהבה בכל מקום, איישר חיליה לאורייתא!

ספר חובה לכל יהודי מנער ועד זקן בתורה טף ונשים!

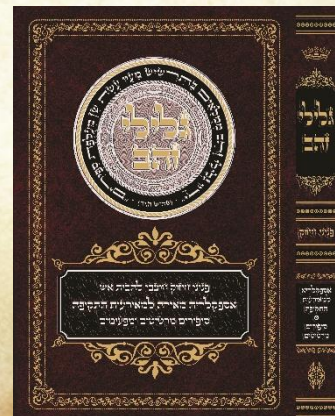
מפתח נושאים ומפתח סיפורים

להשיג בהנויות הספרים המובחרות

לבירורים נוספים:

02-5373570 או 054-84-60007/8

keremyoseff@gmail.com

להם על ידי פרה אדומה, וכמו שמצינו בכמה דברים הנוהגים בשבת מפני שאסור לנהוג בה מנהג צער, ואף אבילות אינה נוהגת בה, וי"א רק בצינעה, צא ולמד ממה שכתב במחזור ויטרי (סימן ק"מ) כך למדונו רבותינו, למה אין מתפללין י"ח ברכות בשבת, אמר רב הונא מפני שאסור לו לאדם לתבוע צרכיו בשבת. ואמר האלוקים שבת זו מנוחה היא לישראל, שנא' (מלכים ב' ח') "ברוך ה' אשר נתן מנוחה לעמו ישראל", לפי שהקב"ה בחר בשבת תחילה, שנא' (שמות כ') "יונה ביום השביעי", ובתפילה שאנו מתפללין בחול יש בה דברים של חול, כיצד אם היה אדם כסיל הרי אומר חונן הדעת, אם היה בעל תשובה אומר הרוצה בתשובה, ואם היה בשבייה אומר גואל ישראל, אם היה חולה אומר רופא חולי ישראל, וכן כל שאר תפילות, ואמר האלוקים שבת למנוחה ניתנה לישראל, שהרי אם יבוא אדם להתפלל י"ח תפילות בשבת הרי הוא נזכר מעשיו ומוצאו ונמצא שם שמים מתחלל, שמחלל את השבת, לפיכך תיקנו רבנן תפילה שאין בה צער משום דבר שבעולם.

והנה יש מקום לבעל דין להקשות שא"כ היאך פרשת העגל נקרא ומתרגם, והלא קוראים בתורה בציבור בשבת, ויבואו לידי צער. לק"מ כי יש חילוק גדול בין קריאת הפרשות כסדר, שאינה מדין השעה לעורר על חובה, ולכן בקריאת פרשת פרה, אם באו לייחד קריאת פרשת העגל, היו כולם מתאספים לכך דווקא ובאין לידי צער, ועוד שהרי קריאת התורה בכל שבת אינה מהתורה וקריאה זו מהתורה, ויש בה התעוררות יותר.

ביאור ב'

ע"ל דא"ה קוראים פרשת פרה אדומה לזכור מעשה העגל, ולא קוראים פרשת העגל עצמה, לא מטעם שכתבו האחרונים שגנאי היא לישראל, אלא משום שאמרו בגמ' (מגילה כ"ה) מעשה עגל הראשון נקרא ומתרגם, והשני נקרא ולא מתרגם, וביארו בגמרא (ס"ט ע"ב), מעשה עגל השני מהכתוב (שמות כ"ג) "ויאמר משה" עד "וירא משה" נקרא ולא מתרגם, תניא, רבי שמעון בן אלעזר אומר לעולם יהא אדם זהיר בתשובותיו, שמתוך תשובה שהשיבו אהרן למשה פקרו המערערים, שנא' (שמות כ"ג) "ואשליכהו באש ויצא העגל הזה". ומבואר שנקרא ולא מתרגם כדי שלא יבואו המון העם לטעות מתוך הדברים שהשיב אהרן, כפי שערערו מזה המינים. ולפיכך יש לומר שלפי שבזמנם היו רגילים לתרגם, ופרשת פרה שהיא כחובת יחיד ולא כחובת ציבור בעלמא כמו כל קריאת התורה, ממילא יש לומר שאם באו לקרוא פרשת העגל בציבור לצאת ידי"ח זכירת מעשה העגל דאורייתא הוצרכו לקרוא כל הפרשה כולה, ואילו היינו פוסקים באמצע פרשה, דבר שאין עושים אף פעם היה הדבר גורם פליאה גדולה בקרב המון העם, ומתוך זה היו המינים מעוררים שבדווקא אין קוראים ההמשך כי משם יש ראייה חז"ל לדבריהם, לפיכך העדיפו חז"ל לתקן שיהיו קוראים פרשת פרה אדומה, ועל ידי זה לזכור מעשה העגל, לפי שפרה אדומה באה לכפרה על מעשה העגל, כמו שנתבאר. ואע"פ שגם בקריאת התורה בפרשת השבוע פרשה שניה נקרא ולא מתרגם, שאני כאן שהכל מתאספים ביחוד לקריאה זו יותר יש לחוש שיבואו לידי כך, וכמו שביארתי בתירוץ הקודם. [ולפי ב' טעמים אלו שקריאת פרשת פרה באה על חובת זכירת העגל, נחא למה אין הנשים מדרקקות לשמוע פרשת פרה, לפי שלא חטאו בחטא העגל].

ביאור ג'

בערוך השולחן (סי' תפ"ה ס"ו) מתרץ שלומדים חוב קריאת פרשת פרה אדומה, ממה שנאמר בסוף הפרשה "והיתה לכם לחוקת עולם", ולכא' הוא מיותר שהרי כבר נאמר למעלה "והיתה לבני ישראל לחוקת עולם", אלא בא הכתוב להורות חוב קריאת הפרשה אף בזמן שאין אפר פרה אדומה.

וביאר דבריו שהוקשה לו היאך מתקיים ציווי התורה "והיתה לכם לחוקת עולם" בזמן הזה שאין לנו אפר פרה אדומה, אלא ודאי בא הכתוב להורות שיהיו יוצאין ידי חובת פרה

אדומה על ידי קריאתה, וכמו שמצינו בגמרא שקריאת פרשת הקרבנות באה כהקדמת הקרבנות ממש, כמו שאמרו בגמרא (מעניי ס'. מגילה ב'): אמר אברהם לפני הקב"ה ריבונו של עולם, שמא ח"ו ישראל חוטאים לפניך ואתה עושה להם כדור המבול וכדור הפלגה, אמר לו לאו, אמר לפני רבש"ע במה אדע, אמר לו "קחה לי עגלה משולשת" וגו', אמר לפני רבש"ע תינח בזמן שבהמ"ק קיים, בזמן שאין בהמ"ק קיים מה תהא עליהם, אמר לו כבר תקנתי להם סדר קרבנות, כל זמן שקוראין בהן מעלה אני עליהן כאילו מקריבין לפני קרבן, ומוחל אני על כל עונותיהם, ולפי דבריו יוצא חידוש גדול שקריאת פרשת פרה בתורה בציבור נחשבת ממש כקיום מצות פרה אדומה, ולפי זה מסתבר שכמו ששריפת הפרה והזייתה מטהרת כך יש איזה טהרה על ידי קריאתה.

ולכא' היה מקום להעיר על יסוד זה שביארנו שקריאת פרשת פרה עולה כשריפתה, ממה שכתב הרמח"ל באיגרת (נדפס באגרות הממ"ט), שעתה שבעה"ר אין לנו אפר פרה אדומה, שריפת התורה היא מכפרת, ולפי מה שנתבאר קשה דדי בקריאתה, וזה לשונו: "ועל אשר שאלני על ענין גזירת הספרים אשר במדינת הכומר, ואין דבר בלא שורש, וסוד זה "זאת חוקת התורה" ותרגמו "דא גזירת אורייתא", ונדע שכאן נרמז ענין זה, וסוד הדבר הוא ממש ענין הפרה אדומה, שהשכינה מוסרת עצמה לשריפת הדין החזק להציל את ישראל, והיא הניתנת לטהרת טמאים, שאין להם טהרה אלא היא. הם הנטמאים בטומאה היותר תקיפה, דהיינו טומאת מות, שלכן אין להם תיקון אלא זה. והיא עצמה הטומאה של הגלות, בסוד "הושיבני במחשכים כמותי עולם", ועל כן "היא העולה על מוקדה כל הלילה" אבל צריך שתהיה התעוררות לזה למטה, ולכן בזמן שהיה בית המקדש היתה אפר הפרה. וכיון שחרב הבית ואין פרה, הוצרכה התורה עצמה בעוה"ר לימסר כך לשריפה בעבור ישראל, וזה מתקן גם כן גלות התורה".

וי"ל דמ"מ אין מכוונים כראוי בקריאתה בטעמיה וסודותיה, לכן אין קריאתה עולה כשריפת פרה עצמה, ונצרכו ח"ו לשריפת התורה, וכעין מה שכ' הרמח"ל בעצמו בהמשך דבריו שם, שעל ידי שיהיו ישראל ממיתים עצמם באהלה של תורה יסירו מעליהם כל הקטרוגים, ולכן נאמר "זאת התורה אדם כי ימות באהל" ושלכן הושמה דרשה זו בפרשה זאת ולא בפרשה אחרת, כי עסק התורה יועיל להסיר אפילו התגברות הקטרוגים, כשריפת פרה אדומה.

ביאור ד'

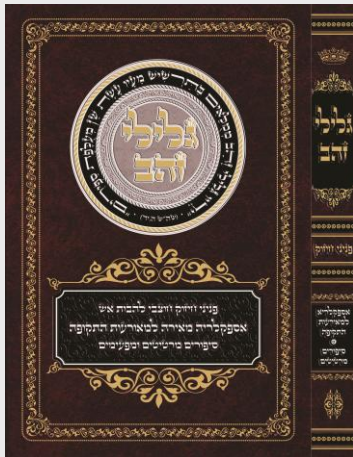
מרח' הסטייפלר בעל הקהילות יעקב בספרו ברכת פרץ (פסח מק) מבאר טעם נפלא ע"פ מה שנאמר בפרשת מצורע "והזרת את בני ישראל מטומאתם, ולא ימותו בטומאתם בטמאם את משכני אשר בתוכם", ובפשוטו היא אזהרה המוטלת על ב"ד להפריש את בני ישראל מטומאת מקדש וקדשיו, וכיון שיש חוב על ב"ד להפרישם מטומאה, הוא הדין שכל הציבור מצווה להפריש את עצמו מהטומאה, שהרי לא ניתנה אזהרה לב"ד אלא מפני שהם עומדים במקום הציבור, ולכן כיון שבפרשת פרה כתובה האזהרה שלא להיכנס לבית המקדש בטומאה, לכן מקיימים בקריאתה מצוה מהתורה, ואף בזמן הזה שאין לנו בהמ"ק, מ"מ מהרה יבנה המקדש.

ולכא' בלא"ה י"ל שאף בזמן הזה קוראים אותה, לא רק מפני שמהרה יבנה המקדש, אלא לפי שקיימא לן קדושה ראשונה קדשה לשעתה וקדושה גם לעת"ל וגם בזמן הזה יש איסור להיכנס אל מקום המקדש בטומאה.

ביאור ה'

בח' הש"ך עה"ת (פסח מק), ביאר שלזאת נאמר "זאת חוקת התורה" ולא נאמר חוקת הפרה, לומר שיקראו בתורה פרשת פרה בכל שנה ושנה והיא מטהרת. ועיין מה שהארכתי בזה בחיבורי גלילי זהב דרשה ד'.

הופיע!

אוצר דרשות מרתקות, פניני זיווק
זוועבי להבות אש, סיפורים מרטיטים
אספקלריה למאורעות התקופה

להשיג בחזיונות הספרים המובחרות בכל רחבי הארץ הפצת "גיטלר"

ובנקודות המכירה של מכון "כרם יוסף" בהם ניתן
להשיג יתר ספרי המחבר:

ירושלים: "יפה נוף" צומת בר אילן | מקור הספר "יריד
הספרים" מלכי ישראל 3 גאולה | הספריה הספרדית רח'
דוד | "הפצת ספרי קודש" רחוב דוד | "ולדמן" חנות
הספרים בבהמ"ד בעלזא

גבעת זאב: "פאר הגבעה" מרכז מסחרי אגן האיילות
בני ברק: הרב שאול שולמן רח' סוקולוב 34 כניסה ב' - פנימית
0527618640 **בחולון:** הרב אסף יחזקאל 052-7108849
אופקים: הרב אהרן חזן רח' יוסף קארו 55/4 פל' 0533161507
נתניה: הרב אלון ארביב רח' הפורצים 10/2 פל' 0504136465
אשקלון: חנות הספרים "מוריה", רחוב העבודה 28
לברורים ואודות עזר ספרי המוזכר
02-5373570 / 054-84-60007/8

"זאת חוקת התורה" | גרזירים מתוך הספר הזודש "גלילי זהב"

שמעו נא רבותי, מרגלית נפלאה עה"פ "זאת חוקת התורה", אומר התרגום, דא גזירה דאורייתא. מה זה דא גזירה דאורייתא? מביא החת"ס זצוק"ל ע"פ דברי המגן אברהם: שהוא לשון גזירה וצ"ב מה הגזירה דאורייתא, מה שייך כאן צער? הרי אדרבה אין לך שמחה גדולה מזו, שהרי ע"י אפר פרה אדומה יש לנו טהרה וקדושה, אז מהו לשון צער? מיישב החת"ס: הצער הוא לפי שהקב"ה לימד למשה פרשת פרה אדומה, וגילה לו סוד אפר פרה אדומה, כדאיתא במדרש: "ויקחו אליך" לך אני מגלה אבל לאחרים חוקה היא.

פלא פלאות!

הקב"ה מגלה לך סוד אפר פרה אדומה, דבר שאפי' לשלמה המלך לא נתגלה, כמו שנא' "אמיתי אחכמה והיא רחוקה ממני". א"כ משה רבינו שזכה לדעת סוד אפר פרה אדומה, מדוע הוא בצער? תשמח! תרקוד!

אומר החתם סופר, אדרבה, זה היה הצער של משה רבינו, משה רבינו רוצה ללמד את עם ישראל תורה, והוא אומר: ריבונו של עולם, אם אתה מלמד אותי דבר ואתה מצווה אותי לא ללמד את זה לאחרים, נוח היה לי שלא אדע מאשר אני אדע ולא אהיה רשאי לגלות לאחרים! איזה פירוש מתוק של החתם סופר, שמלמדנו באספקלריה מאירה מה זו חביבותה של תורה ולהעבירה לאחרים הלאה והלאה.

האזה"ח הק' שואל מדוע נאמר 'זאת חוקת התורה' היה צריך להאמר: 'זאת חוקת הפרה'? בפשטות יש לומר שהכוונה שטעם הדבר שלא לגלות את סוד מצות פרה אדומה, היא בבחינת 'חוקת התורה', בשונה מכל דבר אחר בתורה, שאדרבה יש חיוב ללמד לאחרים.

אבל האור החיים הקדוש מתרץ דבר נפלא ביותר: התורה באה להגיד כמה יהודי צריך לשמוח, שהוא בן של מלך וזוכה לעסוק בתורה! שכל מה שבכלל האדם מקבל טומאת מת ולכן צריך להיטהר, זה רק בגלל שזכינו לקבל את התורה, לכן הנשמה שלנו נהייתה זכה, ברה, רוחנית, לכן החיצונים רוצים להידבק בה ומקבלת טומאה וטהרה. אבל הגויים שלא קיבלו את התורה אינם מקבלים טומאת מת, כמו בעל חי שלא מקבל טומאה! אבל אנחנו עם ישראל שזכינו לקבל את התורה, זכינו לקבל דרגה עליונה. אומר רבינו האזה"ח הק', משל למה הדבר דומה? יש לך שני כלים, כלי אחד מלא דבש, והכלי השני מלא כל מיני דברי טינפות. והנה לאחר שיוריקו אותם, לכלי שהיה מלא טינפות יתקבצו סביבו מעט זבובים, אבל לכלי שהיה מלא דבש, יתקבצו עשרות ומאות לתפוס בו אחיזה. פתחתם פעם צנצנת דבש וראיתם לפתע נחילי דבורים?! אותו הדבר, בן ישראל שיש לו נשמה טהורה, קדושה ממעל, שהוא זוכה להתקדש ולהיטהר, אז החיצונים רוצים להידבק בו.

הנה היה מקום לומר שנאמר 'זאת חוקת התורה', ללמדך שאם אדם רוצה ללמוד ולקבל תורה, צריך שיהיה בטהרה. רק אז יזכה לקבל תורה. כך היה מקום לתרץ. אבל, אומר האזה"ח הק': דע לך שאין לתרץ כן. שהרי הגמרא בברכות: מאריכה אם בעלי קריין מותרים או אסורים בתלמוד תורה, ולכל הדעות מבואר בגמרא, משום שלימוד תורה צריך להיות באימה וביראה וברתת ובזיע כמו שהיה במתן תורה, שנא' "והודעתם לבניך ולבני בניך", ונאמר אחר כך: "יום אשר עמדת לפני ה' אלהיך בחורב", והרי טומאת מת אינה באה ע"י קלות ראש. ומבואר שסובר שאין מניעה להשיג את חכמת התורה מחמת טומאת מת. אולם לכאן נראה שמרן החיד"א חולק על יסוד זה, שהרי כתב שפשוט וברור לו שאליהו הנביא זכור לטוב, היזה על האר"י הקדוש אפר פרה אדומה. שאל"כ איך הגיע הארז"ל לכל השגותיו הנפלאות בתורה.

ומבואר שהחיד"א סובר שבכדי להשיג סודות התורה צריך להיטהר גם מטומאת מת. והנה לפי מרן החיד"א, שבשביל לזכות לתורה, צריך להיטהר באפר פרה אדומה, איך נוכל להיטהר ולהשיג השגות נפלאות בתורה? מורי ורבותי הקשיבו נא ליסוד נורא! [ראה באריכות בספר החדש גלילי זהב דרשה ד']

עץ זיתים למחזיקים בה תומכיה מאושר

י"ל לזכות יידינו האזניים היקרים והנעלמים אזהבי התורה ולמודיה
להגדיל תורה ולהאדירה פטרונו העלון "אשכול יוסף"
מגדעון זיסים הי"ו ומר אהרן זיסים הי"ו
אורך ימים עושר וכבוד בריאות איתנה ונחלה מעליא ועושר עמונות
בכלל הברכות יבורך יידינו היקר והנכבד **שלומי זיסים** הי"ו
מוקדש ומנצח לע"ז **האריה זקנים**:
סאלם אליה בן מסעודה ז"ל, **זוריה** בת גורציה ע"ה
לע"ז **זיסים** בן **זוריה** ז"ל, **זיסים** מועלם בן **סלימה** ז"ל,
ולע"ז **מיכאל** בן **זוריה** ז"ל, ולע"ז **זוז** בן **רחל** ז"ל,
ת. נ. ז. ב. ז.

שלמו ותזו נפשיכם

להאזנה לשיעורי המרתקים על
הרב יוסף זוזי סימן טוב שליט"א
מזוהר סדרת הספרים "כרם יוסף"
ו"אשכול יוסף" ע"ה והמועד
073-371-8053
לקבלת צינתוק והאזנה בשידור זוזי הקש #
בשורה משמחת:
המערכת שוררה וכל השיעורים מסודרים לנושאים:
פרשת השבוע / הלכה ומנהג / מוסר ואגדה / ועוד
ניתן להוריד את השיעורים בקול הלשון